

Mötet 9/4 David Sundström

Mycket vatten har runnit under Kungsbron sedan Curt Nordh 2019 tog kontakt med paraidrottaren David Sundström. Tanken var att David skulle komma till Idrottshistoriska och berätta om livet som framgångsrik paraidrottare. David som är helt blind från 8 års ålder bestämde sig tidigt för ett aktivt liv och paraidrottare trots sitt handikapp. Men så kom en pandemi och andra saker i vägen men nu 7 år senare var det dags för David och hans ledsagare Christian Wåhlstedt, i ett antal halvmaratonlopp. Att vara blind är ett handikapp men ibland pushas gränserna till det hart när omöjliga. David har en positiv grundsyn på livet som gör att hela tiden ser möjligheterna. Han har därför kommit att utmana sina gränser både fysiskt och psykisk, som paraidrottare inom skidor, cykel och löpning men också i vandringsexpeditioner. Det är ju svårt för oss seende svårt att förstå hur man kan våga sig på störtlopp och andra alpina grenar som blind, utlämnad till en ledsagare/guide som man måste lita på till 100 %. I 1990-talets alpina grenar fick han förlita sig på sin storebror som via radiokommunikation kunde ge besked om gupp, svängar och hang. Ett samspel som tog sin tid att bygga upp för att ha full tillit, till "sina ögon" men som efter år av träning också gav ett guld i super-G i Lillehammers paralympics 1994. En framgång som något år senare upp följdes upp med VM-silver och en andraplats i totala världscupen. Utanför såväl som inom sportens värld finns det, menar David; låga förväntningar på de som inte kan se. Hans sätt att möta sådana föreställningar är att aldrig ge upp styrkt av mantrat det går alltid att hitta vägar ut ur hindren. Något som han visade genom sitt Mount Everest-projekt. Han nådde här efter mödosam vandring som deltagare i en expedition baslägret på 5400 meters höjd. Andra utmaningar av spektakulära sort är de halvmaraton som han fullbordat på sju kontinenter där Antarktis och Kilimanjoros halvmaraton sticker ut. På fem av de sju halvmarorna har han haft Christian Wåhlstedt, arbetskamraten på Myndigheten för civilt försvar, som ledsagare. Ett tryggt och säkert samarbete men deltagandet på Kilimanjaro höll på att misslyckas då den tilltänkte guiden blev sjuk men via "det fantastiska nätet!!!" hittade David en villig medlöpare som visade sig vara i världsklass när det gällde ultralöpning. Samarbetet fungerade utmärkt backe upp och backe ned och ännu en utmaning kunde bockas av. När det gäller det loppet på Antarktis krävs väldigt lång planering då kötiden är flera år innan man får en ordinarie startplats men 2017 var året då det skulle ske. Vädersituationen var gynnsam (loppet kan ställas in vid otjänlig väderlek) och på en blandning av is, lera och besvärliga stenstränder krävdes full koncentration av dem bägge för att undvika skador och hitta bästa spår. Rent praktiskt löper Christian till höger och med Christians ledord och sin hand på hans handled. Då kan de löpa symmetriskt sida vid sida och parera hinder som kommer. Stora utmaningar ger en härlig känsla när man väl klarat av utmaningen, att utan att se kunna gå på Mount Everest smala stigar där man hör stenarna rasa mot djupet, att kunna springa upp och ner på Kilimanjaro eller ta sig an Antarktis utmanande miljöer ger alla var och en på sitt sätt annorlunda upplevelser. Naturupplevelserna finns där men inte som för seende men fullt förnimbara med andra skärpta sinnen som hörsel, lukt och känsel. Äventyr har han klarat av många men numera nöjer han sig motionslöpning, oftast på löpband då terränglöpningens tid är förbi. Ett mycket uppskattat program som avslutades med en film som gav känsla, miljö och stämningar från 2017-års lopp på pingvinernas kontinent.

Text Olof Andersson

